

har ikke noget paa sig. At Lydforholdene her i Salen skulde være saa ugunstige, at der skulde være Medlemmer, hvis Stemme ikke er tilstrækkelig stærk til at trænge igennem, er ikke rigtigt. Man behøver kun at tale med halv Stemme, ganske jævnt, for at Medlemmerne overalt i Salen kan høre, hvad der bliver sagt. Det er ganske rigtigt, at der efterhaanden er blevet indført en ret konverserende Tone her i Salen, men den kan man jo afskaffe. Jeg synes, det er rimeligt, at Medlemmerne taler saaledes, at de kan høres overalt i Salen, men man behøver aldeles ikke i det Øjemed at anskaffe nogen Talerstol. Det er en mærkelig Kolbøtte, man her vil slaa; fra først af var det saaledes, at Medlemmerne havde Lov til at tale fra deres egen Plads, men der kunde undtagelsesvis gives dem Tilladelse til at tale fra en særlig Talerplads; nu laver man det om til, at der skal være en særlig Talerplads, og undtagelsesvis kan der saa gives Medlemmerne Ret til at tale fra deres egen Plads. Ethvert Medlem, som vil, kan tale saaledes, at saavel alle ærede Medlemmer som Stenografer og Referenter kan høre ham, hvis de vil. Den ærede Ordfører sagde, at naar et Medlem rejste sig for at holde en Tale, styrtede Stenograferne og Medlemmerne af Sted for at høre, hvad han sagde. Jeg rejste mig for et Øjeblik siden, men jeg har ikke set nogen styrte nogen Steder hen i den Anledning; det ligger maaske for det første deri, at det, jeg siger, ikke har saa stor Vægt, men sikkert ogsaa deri, at de, som ønsker at høre, hvad jeg siger, ved, at de roligt kan blive siddende paa deres Plads, thi de kan godt høre, hvad jeg siger. (*En Stemme:* Det er ikke alle, man kan høre fra sin Plads). De, som ikke taler saa højt, at man kan høre det, kan faa en Paamindelse, thi der er ikke saa slem en Lungepiber her i Salen, at han ikke kan tale saa højt, at alle kan høre ham. God Ro og Orden skal vi have i Salen, men lad os ikke udvikle os i den Retning, at det bliver en Skole, hvor Skolemesteren skal passe paa, at Børnene er saa ordentlige, saa ordentlige, som det passer i en Skole, for det er ingen Nytte til. Den gode Ro og Orden, som behøves her i Salen, kan vi selv iagttage, vi behøver ikke at forandre Forretningsordenen af den Grund.

Der er blevet sagt adskilligt om, at man ved at faa en saadan Talerstol i Folketinget vilde højne Tingets Forhandlinger. Nej, sandelig vilde man ikke nej,

en slet Tale bliver sandelig ikke bedre, fordi den bliver holdt fra en Talerstol, og jeg føler mig overbevist om, at Flertallet i Forsamlingen vil vedblive at holde slette Taler, saa længe det er Flertal og har Talefrihed. Dets Politik bliver ikke en Bitté bedre, fordi man staaer og fortolker den oppe paa en Talerstol; den bliver snarere værre. Der er slaaet mangt et Slag i Øresund, som intet spores efter. Meget er gaaet ind ad det ene Øre og ud ad det andet. Der er ogsaa sagt mange Ord, som de, der har sagt dem, maaske ikke bryder sig om at faa kapitelfæstede eller naglede saa stærkt fast, som de bliver ved at siges fra en Talerstol. Og der er sagt mange Ord, som Talerne maaske kunde ønske glemt snarest muligt; lad slikt ikke blive understreget alt for stærkt ved at siges fra en Talerstol; men lad vedkommende sige det fra sin egen Plads; den er ikke for god dertil; Talerstolen kunde derimod blive for god (Afbrydelse: Saa lad os afskaffe Rigsdagstidenden.). Ja, den er der vist ogsaa adskillige, der ønsker afskaffet; med den kan man nemlig dokumentere Uvederhæftigheden i den Politik, der er ført. Lad os tænke os Talerstolen omtrent der, hvor Bureaubordet staaer i Øjeblikket. Der skal Taleren altsaa staa. Er det en oppositionel Taler — jeg har den Fornøjelse for det meste at være det — skal han vende sig til venstre over mod Ministerpladserne; det er jo dem, vi fra Oppositionens Side taler imod. Saa bliver der alligevel ikke Tale om at tale ud til Forsamlingen eller over mod Tilhørerlogerne eller op til Referenterne. Nej, man vender sig derhen, hvor den Mand sidder, som man ønsker at tale imod; det gør jeg i alt Fald, og jeg antager, at de fleste gør det samme; man faar altsaa slet ikke det ud af den foreslaaede Forandring, som man tilstræber, nemlig at der tales ud til hele Tinget. Jeg ønsker ogsaa, det skal slaas fast i Forretningsordenen, fra hvilke Pladser Medlemmerne skal tale. Jeg ønsker ikke, det overlades Formanden at træffe Bestemmelse derom. Lad os ikke gøre Forretningsordenen til en Harmonika, ved hvilken det overlades den til enhver Tid fungerende Formand at afgøre dette Spørgsmaal. Jeg føler mig overbevist om, at hvis Medlemmerne selv fik Lov til at bestemme, fra hvilken Plads de ønskede at tale, vilde det store Flertal holde paa, at vi skulde tale fra vore egne Pladser, som vi hidtil har gjort. Det vilde være en ganske sund Konservatisme, der derved